

Andre Steder i Verden ofrer man Millioner for at lette Sejladsen og bygger Havne nær det dybe Vand; her vil man gaa den modsatte Vej, endskønt Vestprojektet kan gennemføres uden store Udgifter eller i hvert Fald ikke kostbarere end det fremsatte Østprojekt.

Ved at tage Søkortet til Hjælp vil man se, at der paa Fanø Red findes 42 Fod Vand med begge Ledefyr over eet, altsaa i Kurslinien fra Sæding, og just i denne Fyrlinie bør Indsejlingen til Esbjerg Trafikhavn være og Renden, der graves til Vesthavnen, saa fremkommer der en omtrent retstrøms Ind- og Udsejling, Idealet for en Trafikhavn.

Man kan maaske indvende, at der vil være lidt længere at grave fra det dybe Vand til Havnen, men til Gengæld vil denne Rende i Fremtiden kunne holdes oprenset uden væsentlige Udgifter, idet Strømmen gaar ret eller imod og ikke paatværs, hvilket vil være Tilfældet med den Rende, der skal graves fra Fanø Red til den projekterede Østhavn, en Rende, som altsaa kun vil kunne holdes i tilstrækkelig Dybde ved Gravemaskiner, som til stor Gene for Færdselen altid maa arbejde i det smalle Løb.

Ved Trafikhavnen mod Vest med Indsejling som paapeget vil Routebaadene opnaa den store Fordel at kunne gaa og komme til regelmæssige Tider, ja under Taage og Snetykning kan der fra Havnen styres efter en Kurs til Sæding og derfra over Barren; der gives flere Tilfælde aarlig, hvor Skibene fra den nuværende Havn ikke kunne afgaa, fordi man paa Grund af Taage ikke kan finde Renden mellem Fanø og Sandodden og ofte maa vente flere Timer, ja endog Dage, dersom Taagen vedvarer, førend Skibet tør gaa fra Havnen, thi Farvandet derimellem er snævert, og Skibet vil løbe Fare for at gaa paa Grund, hvorved Rejsen naturlig forhaales endnu mere.

Dette kan undgaas ved en vestlig Indsejling.

En anden stor Gene ved den nuværende Havn er denne, at Indsejlingen til Fiskerihavnen skal foregaa gennem samme snævre Rende mellem Fanø og Sandodden, og naar Fiskerne under stormlig Kuling maa søge Havn, ligger der ofte 10—20, ja flere Kuttere for at afvente det Tidspunkt, da de maa gaa i Havn, enten paa Grund af Routebaadens Ankomst eller Afgang, eller fordi Indsejlingen til Fiskerihavnen ligger saa uheldigt, at man risikerer Kollisioner i selve Indløbet. Det vil derfor være af uberegnelig Fordel, naar Fiskerihavnen blev bygget Nord og Vest for denne foreslaaede vestlige Trafikhavn med egen Indsejling og fjernt fra Trafikhavnen med dens strømrette Indsejling. Der opnaas nemlig derved, at Fiskerne holde sig til den nordlige Side af Sejløbet fra Barren til Havnen, mens Routebaadene og de til Trafikhavnen bestemte Skibe i det hele taget ville løbe i den sydlige Side af Løbet; de komme altsaa ikke til at skære hinandens Kurs, og Kollisioner ville lettere undgaas.

Naar Vandbygningsdirektøren haardnakket fastholder en østlig Udvidelse, kommer det af, at han ikke forstaar sig paa Besejlingsforholdene i det hele taget og allermindst, hvor man som her maa regne med Ebbe og Flod og udnytte Strømmen til sin Fordel, thi havde han den rette Forstaaelse heraf, vilde han overhovedet ikke komme med et Projekt som det foreliggende, naar Tanken skal være en stor Trafikhavn, hvilken aldrig vil kunne fremkomme af det fremlagte Projekt paa Grund af de uheldige Besejlingsforhold.

En Ting tør vi med Sikkerhed udtale, nemlig at den Tid ikke er fjern, da der, for at Skibe kunne gaa mere støt over Søen, vil kræves større Post- og Passagerbaade af en 3—400 Fods Længde og et 18—20 Fods Dybtgaaende, og naar dette sker, vil en østlig Havn med en Indsending som den nuværende eller den paatænkte være saa godt som ubrugelig, og man maa da atter stille Krav om Udvidelse og Uddybelse og altsaa for 7. eller 8. Gang siden Havnens Grundlæggelse nedbryde og udvide, mens Hensigten dog er, at Havnen, naar den ligger færdig, skal være i Stand til at modtage selv de største Skibe, som kunne passere over Barren.

Naar Hans Ekscellence Trafikministeren taler om Skibsførere, som ere tilfredse med den nuværende Indsejling, da maa vi, som ogsaa ere og have været Skibsførere i mange Aar og have kendt Forholdene her paa Kysten, fra vi vare Børn, og kende, hvorledes en Havn bør og maa ligge, for at kunne besejles let og farefrit, kun udtale, at det maa være en forunderlig Skibsfører, der ikke vil eller kan erkende, at Besejlingen til den nuværende Havn har været meget uheldig, hvad vi ogsaa tør paastaa, at enhver med Forholdene kendt Skibsfører vil erkende, og den kan ikke blive væsentlig bedre, naar som ifølge fremlagte Lovforslag den samme Indsejling skal bibeholdes.